

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1TdoVS/2/2017
Identifikačné číslo spisu: 7714010441
Dátum vydania rozhodnutia: 16.04.2018
Meno a priezvisko: JUDr. Štefan Michálik
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:7714010441.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Michálika a sudcov JUDr. Petra Szaba, JUDr. Aleny Šiškovéj, JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Štefana Harabina, v trestnej veci obvineného JUDr. T. Z. pre prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 16. apríla 2018 v Bratislave o sťažnosti obvineného proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 24. októbra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného JUDr. T. Z. sa zamietá.

Odôvodnenie

V trestnej veci obvineného JUDr. T. Z. je vedené na Najvyššom súde Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) dovolacie konanie (aktuálne pod novo- pridelenou sp. zn. 2 Tdo 56/2017 po zrušení skoršieho rozhodnutia dovolacieho súdu z 5. decembra 2016, sp. zn. 2 Tdo 29/2016, nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky - ďalej len „ústavný súd“, z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 249/2017, a vrátení veci najvyššiemu súdu na ďalšie konania; len na okraj možno poznamenať, že pridelovanie novej spisovej značky je len administratívno-technickou záležitosťou) na podklade dovolania generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“), podaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2015, sp. zn. 8To/72/2015, ktorým bol vyššie menovaný právoplatne oslobodený podľa § 285 písm. b) Tr. por. spod obžaloby pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák.

Obvinený (síce právoplatne oslobodený, ale ide o procesnú terminológiu) JUDr. T. Z. v priebehu konania pred dovolacím súdom (pred vydaním ústavnou sťažnosťou napadnutého rozhodnutia dovolacieho súdu z 5. decembra 2016) opakovane namietal zaujatosť predsedu senátu 2T najvyššieho súdu JUDr. Petra Paludu. Predmetnú námietku odôvodnil v podstate tým, že spomínaný sudca zjavne chce čo najskôr vyhovieť dovolaniu generálneho prokurátora, keďže aj on sám bol v minulosti prokurátorom. Tiež poukázal na to, že mu nebolo umožnené nahliadnuť do spisu, resp. presnejšie, že mu nebol predložený kompletný spisový materiál a že o ním podanom dovolaní bolo rozhodnuté už 28. júla 2016 s tým, že toto bolo ako nedôvodné odmietnuté [pozn. ide o uznesenie sp. zn. 2 Tdo 48/2016,

pričom dovolateľ sa v podanom dovolaní domáhal oslobodenia z iného dôvodu, konkrétne podľa § 285 písm. a) Tr. por.], čím senát 2T v podstate už vec (rozhodnutie o dovolaní generálneho prokurátora) prejednikoval.

O vyššie uvedenej námietke zaujatosti vznesenej obvineným proti členovi dovolacieho senátu JUDr. Petrovi Paludovi rozhodol (pri viazanosti názorom ústavného súdu o potrebe rozhodnúť o danej námietke) najvyšší súd uznesením z 24. októbra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, takým spôsobom, že podľa § 31 ods. 1 a § 32 ods. 3 Tr. por. menovaný sudca nie je vylúčený z vykonávania úkonov trestného konania v trestnej veci vedenej proti obvinenému JUDr. T. Z. na najvyššom súde pod sp. zn. 2 Tdo 56/2017.

Predseda senátu 2T následne uznesením z 13. novembra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, podľa § 174 ods. 1 a § 180 Tr. por. opravil zrejmú nesprávnosť vo vyhotovení a rovnopisoch uznesenia najvyššieho súdu z 24. októbra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, tak, že v záhlaví uznesenia namiesto: „Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a členov senátu JUDr. Libora Duľu v trestnej veci ...“ má byť správne: „Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a členov senátu JUDr. Libora Duľu a JUDr. Františka Moznera v trestnej veci ...“ Uznesením zo 7. februára 2018, sp. zn. 6 Tost 45/2017, najvyšší súd sťažnosť obvineného JUDr. T. Z., podanú proti predmetnému uzneseniu, podľa § 193 ods. 1 písm. a) Tr. por. ako neprípustnú zamietol.

Proti uzneseniu najvyššieho súdu z 24. októbra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, podal obvinený JUDr. T. Z. sťažnosť, ktorú tiež bližšie písomne zdôvodnil, a to jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu, pričom však obe tieto odôvodnenia sú obsahovo identické.

V odôvodnení podanej sťažnosti obvinený v prvom rade upozornil na to, že o ním vznesenej námietke zaujatosti mal rozhodovať 3 - členný senát, avšak v záhlaví napadnutého uznesenia sú uvedené mená iba dvoch konajúcich sudcov, čo je v rozpore so zákonom.

Sťažovateľ ďalej poukázal na príslušné časti z odôvodnenia nálezu ústavného súdu z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 249/2017, v zmysle ktorých: „35. Nemožno ani opomenúť relativizovanie svojej nestrannosti predsedom senátu, ktorý odmietol sťažovateľovom namietanú pochybnosť o jeho nezaujatosti podrobiť objektívnemu testu nestrannosti. Pre účely subjektívneho testu je sudca považovaný za nestranného, ak nie je preukázaný opak, čiže domnienku subjektívnej nestrannosti možno vyvrátiť len objektívnym spôsobom. To nutne predpokladá rozhodovanie o vylúčení sudcu na základe objektívneho hľadiska iným senátom dovolacieho súdu podľa § 32 Tr. por., ku ktorému však v tomto prípade nedošlo(...). 36. (...) Účelom trestného konania nie je len spravodlivé potrestanie páchatel'a, ale aj „fair“ proces, ktorý je bezpodmienečnou podmienkou existencie demokratického a právneho štátu (čl. 1 ods. 1 ústavy). V tomto smere (všeobecný/najvyšší) súd nemôže byť „copy centrom“ prokuratúry alebo snád' jeho pomocníkom, ale, naopak, filtrom a garantom zákonnosti a spravodlivosti; túto úlohu si tiež najvyšší súd nespĺnil, keď absolútne nevyvodil žiadne konsekvencie z prvotného nezákonného zákroku miestnych policajtov (kontrola totožnosti pri riešení „priesťupku“, ktorého sa sťažovateľ nedopustil, a následne posúdenie ich výpovedí ako rozhodujúcich výpovedí a pod.)“; keď v závere k tomu podotkol, že napadnuté rozhodnutie je v rozpore s uvedeným nálezom.

Z obsahu podanej sťažnosti tiež vyplýva, že pochybnosť o nezaujatosti JUDr. Petra Paludu sťažovateľ vyvodzuje okrem už namietanej skutočnosti spočívajúcej v tom, že mu nebol predložený (na jeho žiadosť z 19. októbra 2016) kompletný súdny spis na nahliadnutie, tiež s odkazom na to, že dovolací senát rozhodoval o dovolaní generálneho prokurátora v inom čase ako o jeho dovolaní (hoci s poukazom na bod 34 vyššie citovaného nálezu ústavného súdu mali byť obe podané dovolania prejednané naraz), ako aj s poukazom na samotné napadnuté rozhodnutie, ktoré je v rozpore so zákonom ako i nálezom ústavného súdu.

S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti JUDr. T. Z. záverom zdôraznil, že na ním vznesenej námietke

zaujatosti voči JUDr. Petrovi Paludovi trvá, a preto (opätovne) navrhuje, aby bol menovaný sudca vylúčený z rozhodovania vo veci vedenej pod sp. zn. 2 Tdo 56/2017.

Najvyšší súd primárne zistiac, že sťažnosť je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a v zákonom stanovenej lehote, v súlade s § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako i konanie tomuto výroku predchádzajúce, pričom dospel k takému záveru, že predmetná sťažnosť nie je dôvodná.

Úvodom je potrebné predovšetkým konštatovať, že 5 - členný sťažnostný senát najvyššieho súdu považuje napadnuté rozhodnutie za zákonné a správne s tým, že ani podľa jeho názoru žiadna z okolností uvádzaných obvineným nemôže opodstatňovať vylúčenie predsedu senátu 2T JUDr. Petra Paludu z rozhodovania vo veci podaného dovolania. K jednotlivým tvrdeniam obvineného, na ktorých tento založil námietku zaujatosti a ktoré sú sčasti zhodné s tými, ktoré uvádza v ním podanej sťažnosti, sa pritom senát 2T v odôvodnení napadnutého rozhodnutia pomerne podrobne (a najmä vecne správne) vyjadril a keďže sťažnostný senát sa s uvedenou argumentáciou plne stotožňuje, nepovažuje za potrebné ju na danom mieste opakovať, a preto na ňu v danej súvislosti v podrobnostiach bližšie odkazuje.

Vzhľadom na (oproti vznesenej námietke zaujatosti) navyše v podanej sťažnosti uplatnené argumenty zároveň dopĺňa nasledovné:

Ak ide o tvrdenie obvineného poukazujúce na (údajné) porušenie zákona v tom zmysle, že na rozhodovaní o ním podanej námietke zaujatosti voči predsedovi senátu 2T najvyššieho súdu sa podieľali iba dvaja sudcovia, tak k tomuto je potrebné uviesť iba toľko - ako už aj bolo napokon vyššie zmienené, že neskorším uznesením predsedu senátu najvyššieho súdu z 13. novembra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, bola podľa § 174 ods. 1 a § 180 Tr. por. opravená zrejma nesprávnosť vo vyhotovení a rovnopisoch uznesenia najvyššieho súdu z 24. októbra 2017, sp. zn. 2 Tdo 56/2017, v tom smere, že v záhlaví predmetného uznesenia má byť správne uvedené, že najvyšší súd rozhodol v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Paludu a členov senátu JUDr. Libora Duľu a JUDr. Františka Moznera (v súlade so zápisnicou z predmetného verejného zasadnutia, nachádzajúcou sa v spise). V zmysle §§ 174 ods. 4, 180 Tr. por. sa predmetné právoplatné uznesenie o oprave stalo súčasťou pôvodného (aktuálne sťažnosťou napadnutého) uznesenia.

Pokiaľ sa potom v podanej sťažnosti poukazuje na (skôr citované) závery ústavného súdu, uvedené v náleze z 31. augusta 2017, sp. zn. I. ÚS 249/2017, tak k uvedenému považuje sťažnostný súd za vhodné uviesť niekoľko skutočností. V prvom rade to, že daným nálezom bolo na podklade obvineným podanej ústavnej sťažnosti proti rozsudku najvyššieho súdu z 5. decembra 2016, sp. zn. 2 Tdo 29/2016 (daným rozsudkom dovolací súd na podklade dovolania generálneho prokurátora, podaného proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach z 28. septembra 2015, sp. zn. 8To/72/2015, z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. - pre porušenie zákona v tam uvedených ustanoveniach v prospech obvineného - napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil krajskému súdu na opätovné prejednanie a rozhodnutie), ako i konaniu mu predchádzajúcemu, vylovené porušenie práv JUDr. T. Z. podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 38 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 Tdo 29/2016 a jeho rozsudkom z 5. decembra 2016, sp. zn. 2 Tdo 29/2016. Napadnutý rozsudok bol zrušený a vec bola vrátená najvyššiemu súdu na ďalšie konanie, t.j. na opätovné konanie o dovolaní generálneho prokurátora s tým, že predtým je potrebné rozhodnúť o ne/vylúčení predsedu senátu 2T JUDr. Petra Paludu na podklade obvineným vznesenej námietke zaujatosti (bod 35 nálezu).

Ako je zrejmé z napadnutého rozhodnutia, senát 2T sa riadil posledne uvedeným (povinnosť rozhodnúť o vznesenej námietke zaujatosti), hoci záverom poznamenal, že podľa jeho názoru nebolo potrebné konať s poukazom na § 32 ods. 6 Tr. por., čo (uvedený názor) bolo v podstate (zhodne) uvedené i v odôvodnení ústavnou sťažnosťou napadnutého rozsudku, kde bolo konkrétne poukazované na to, že námietka zaujatosti bola založená na skutočnostiach jednak nevznesených bezodkladne (podľa § 31 ods. 4 Tr. por.), jednak takých, ktoré nespádajú pod dôvody uvedené podľa § 31 Tr. por. (JUDr. Peter

Paluda bol v minulosti prokurátorom, a preto chce čo najskôr vyhovieť dovolaniu generálneho prokurátora). Predmetné uvádza sťažnostný súd bez akéhokoľvek hodnotiace úsudku na správnosť postupu senátu 2T (koniec koncov nie je dôvod polemizovať s názorom ústavného súdu, ktorým je v danej veci konajúci súd viazaný), len na účely poukazania dôvodov prvotného nekonania o námietke zaujatosti (k subjektívnemu ani objektívnemu testu nezaujatosti sa teda senát ani nedostal).

Čo je ale v danom kontexte dôležité najmä zdôrazniť, je to, že o obvineným vznesenej námietke zaujatosti voči predsedovi senátu 2T dovolacieho súdu rozhodoval v súlade s ustanovením § 32 ods. 3 Tr. por. zákonný (3 - členný) senát 2T, ktorého je namietaný sudca členom. Len ak by z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 Tr. por. svoju zaujatosť oznámil samotný sudca dovolacieho súdu bol by v zmysle § 32 ods. 1 Tr. por. o jeho ne/vylúčení povinný (príslušný) rozhodovať iný senát tohto (dovolacieho) súdu.

Podľa § 32 ods. 1 veta prvá a druhá Tr. por. ak z dôvodov uvedených v § 31 ods. 1 oznámi svoju zaujatosť sudca alebo prísediaci, o vylúčení rozhodne nadriadený súd v senáte. O vylúčení sudcu odvolacieho súdu alebo dovolacieho súdu rozhodne iný senát tohto súdu, o vylúčení sudcu pre prípravné konanie rozhodne predseda senátu nadriadeného súdu.

Podľa § 32 ods. 3 Tr. por. o vylúčení z dôvodov uvedených v § 31 na základe námietky vznesenej niektorou zo strán v iných prípadoch ako podľa odseku 2 rozhoduje orgán, ktorého sa tieto dôvody týkajú. O tom, či je vylúčený sudca alebo prísediaci, ktorý rozhoduje v senáte, rozhodne tento senát.

Na danom mieste považuje sťažnostný senát za potrebné záverom zdôrazniť tú skutočnosť, že nestrannosť sudcu JUDr. Petra Paludu bola v danom prípade (v súlade s rozhodovacou činnosťou nielen Európskeho súdu pre ľudské práva, ale i tomu zodpovedajúcou ustálenou súdnou praxou tak ústavného ako najvyššieho sudu) preskúmaná z oboch hľadísk, tak subjektívneho (ako sa uvádza v napadnutom rozhodnutí, samotný namietaný sudca sa necíti byť vo veci zaujatý, obvineného osobne nepozná - nikdy s ním neprišiel do kontaktu a nemá pomer k prejednávanej veci ako ani k osobám uvedeným v § 31 ods. 1 Tr. por., ako i objektívneho, pričom teda ani podľa názoru sťažnostného súdu neexistujú (neboli predložené zo strany obvineného, ani zistené z obsahu predloženého spisového materiálu) žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali oprávnenú obavu z prípadnej zaujatosti konajúceho sudcu. Vyššie menovaný namietaný sudca tak poskytuje dostatočné záruky na vylúčenie akejkoľvek pochybnosti o jeho zaujatosti v príslušnej trestnej veci obvineného, keď nie je bez významu v danej súvislosti podotknúť i tú (neustále pertraktovanú) skutočnosť, že sudcu možno vylúčiť z prejednávania a rozhodovania pridelenej veci len celkom výnimočne a zo skutočne závažných dôvodov, ktoré mu zjavné bránia rozhodnúť v súlade so zákonom, objektívne, nezaujato a spravodlivo.

A napokon, vzhľadom na obsah podanej sťažnosti (najmä ak sťažovateľ poukazuje na potrebu rozhodnúť o oboch dovolaniach podaných v tej istej trestnej veci naraz - bod 34 viackrát spomínaného nálezu ústavného súdu, či skutočnosti konštatované v bode 36 daného nálezu), ako i niektoré okolnosti uvádzané v samotnej námietke zaujatosti, nedá najvyššiemu súdu úplne záverom nepoznamenat', že výhrady smerujúceho len voči samotnému procesnému postupu súdu v konaní, resp. voči samotnej rozhodovacej činnosti (či konkrétnemu spôsobu rozhodnutia) sú z hľadiska daného rozhodovania s poukazom na znenie ustanovenia § 32 ods. 6 Tr. por. irelevantné.

S poukazom a vyššie uvedené dôvody preto najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku daného rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.